

[Else-Merete Ross.]

gives hjemmel til telefonaftytning, selv om den kun må finde sted efter dommerkendelse. Vi lægger stærk vægt på, at justitsministeren har sagt, at telefonaftytning vil blive benyttet med den største tilbageholdenhed, og at spørgsmålet kan drøftes igen ved lovens revision.

Som det fremgik af første behandling, var og er der vel stadig ængstelse for, at § 191 skal smitte af på sager, der behandles efter loven om euforiserende stoffer. Efter at have læst udkastet til cirkulære fra rigsadvokaten om den tiltalepraksis, der skal følges for at sikre, at § 191 ikke smitter af på de straffe, der fortsat skal udmåles efter loven om euforiserende stoffer, er udvalget vel blevet forholdsvis beroliget. Men udvalget henstiller alligevel, at der ikke blot vises tilbageholdenhed, men vises den yderste tilbageholdenhed med anvendelse af varetægtsfængsling af unge under 18 år, og henstiller, at isolation af sigtede under den alder så vidt muligt sker i en institution under børne- og ungdomsforsorgen. Desuden er det vigtigt, at der findes så mange behandlingssteder for ungdomsnarkomaner som muligt.

Udvalget skal i august besøge fængsler. Jeg går ud fra, at vi bl. a. skal se ungdomsfængslet i Nyborg og Vestre fængsel, og at et af formålene er at se, hvordan de unge behandles lægeligt, og hvordan de beskæftiges, så de får mulighed for at blive indpasset i samfundet.

Det radikale venstre kan anbefale de 2 lovforslag og ganske særlig de 2 ændringsforslag om, at begge love skal tages op til revision i folketingsåret 1970-71. Men som tidligere sagt er de 2 lovforslag kun et led i den række af foranstaltninger, de 5 ministre redegjorde for. Endnu vigtigere må det være med oplysende, forebyggende og helbredende foranstaltninger, og at vi holder en indgående debat og interesse ved lige om den bedst mulige løsning på disse problemer.

Kjær Rasmussen: Vort udgangspunkt i debatten om euforiserende stoffer har som bekendt hele tiden været, at dette samfund mere interesserer sig for symptomer end for årsager. Denne holdning er sikkert forsvaret, i hvert fald set under en samfunds-

bevarende synsvinkel, men menneskeligt er den aldeles uforsvarlig. Vi synes, at tilhængerne af dette samfundssystem skulle tage mod til sig og gå i dybden med de problemer, vi her står over for. Det gør tilhængerne imidlertid ikke, vel vidende at vi i virkeligheden lever i et kassabelt samfund, hvis evne til at opfylde grundlæggende menneskelige behov er mindre end ringe.

Nu skal jeg ikke her gentage, hvad jeg allerede har sagt én gang under første behandling af lovforslaget om narkotikamisbrug, men jeg føler dog trang til at gentage her, at man ikke kan løse en miljøkrise gennem magtanvendelse. I virkeligheden er det jo det, man forsøger på. Regeringen, som har fremsat lovforslaget, kunne ikke drømme om at ændre dette samfund, og derfor farer den hårdt frem over for minoritetsgrupper.

Jeg vil gerne sige, at dette være sagt, selv om jeg fuldt ud anerkender den ændrede praksis over for almindelige hashrygere, som justitsministeren har foranlediget. Jeg tror, det så absolut er et skridt i den rigtige retning.

En meget væsentlig årsag til, at vi er imod lovforslaget, skal dog søges i, at det danske narkotikamarked fra nu af helt vil være overladt til internationale bander. De vil simpelt hen være de eneste, som tør indføre stofferne. Enhver ved jo, at det just ikke er de fineste forretningsmetoder, der anvendes af disse bander. De arbejder ganske konkret på behovsskabelse, forstået på den måde, at først sælger man hash, og derefter lukker man af for tilførslen af dette stof og sender i stedet hårdere og vanedannende stoffer ind i landet. Som det helt rigtigt blev konstateret af hr. Tastesen, er det netop det, som er ved at ske nu. Vi ønsker ikke den udvikling, og vi vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Må jeg lige sige, at for øvrigt glædede det mig, at nu også fru Else-Merete Ross synes at gå ind for en legalisering. Jeg ved ikke, om jeg er for dristig, når jeg fortolker fru Else-Merete Ross' udtalelser på den måde, men jeg synes alligevel, der var ligesom en antydning af, at fru Else-Merete Ross kunne tænke sig, at tiden måske snart ville være inde for en legalisering af cannabisprodukter til brug for folk i, skal vi